

Kapitola I

Jen samé řeči

T

„To je ale překrásný den!“ zvolala rozzářená Stella. Byl pátek a víla slunce se spolu s Bloom a svou pudlicí Ginger procházela po centru. Navíc si dnes oblékla zbrusu nové šaty a měla poslední model kabelky, na které se leskly její iniciály.

„Co víc si přát! Dneska jsem dokonale št'astná!“

„Nezapomeň, že je pátek třináctého. Pro nás pozemšťany to není zrovna nejlepší datum,“ poznamenala Bloom.

„Pověry už dávno vyšly z módy, má milá! To ti nikdo neřekl?“

„Když myslíš...“

Stella se zastavila před stánkem s novinami a vzala Ginger do náruče. Její krásná vílí tvář se skvěla na obálkách nejdůležitějších časopisů. Otráveně si povzdychla, ale bylo znát, že ve skutečnosti ji sláva ohromně těší.

„Chceš si nějaký koupit?“ zeptala se Bloom

„Ani náhodou. Kdybych si kupovala všechny časopisy, které o mně píšou, doma by nebylo k hnutí!“

„U nás doma není k hnutí tak jako tak, na časopisech nezáleží.“

Stella se nahněvaně vydala pryč a s nosem nahoru dělala, že se urazila. Bloom toho hned využila a připravila jí překvapení: Namátkou vybrala tři časopisy, schovala je a pak se znovu připojila ke kamarádce. Po zbytek procházky se naoko popichovaly, dokud nedorazily domů.

„Vítejte! Co tak brzo? Je teprve poledne!“ zvolala ironicky Musa. Celé dopoledne se točila kolem plot-

ny, protože na ní byla řada ve vaření. Byl krásný den a k té dřině se dlouho odhodlávala. Ostatní víly už seděly u stolu. Jídlo bylo hotové.

„Promiňte, holky,“ zamumlala Bloom a posadila se k nim. Stella donesla Ginger do rohu kuchyně a nasykala jí psí suchary. Pak se přidala ke kamarádkám. Sedla si i Musa, dál ale pohledem kontrolovala pánve.

Zatímco si dávaly moučník, Flora se zeptala: „Kde jste byly tak dlouho?“

„Nejdřív jsme trochu nakupovaly v centru a pak jsme se zdržely v parku. Všechno to pobíhání nás unavilo, tak jsme se vrátily domů,“ vysvětlovala Stella. „Prostě skvělý den, zbožňuju třínáctku!“

Zatímco Stella vyprávěla, Bloom vstala a došla si pro kabelku. Pak se vrátila ke stolu.

„To já tohle číslo nesnáším!“ zamumlala nevrle Musa. „Přináší smůlu.“

„I ty? Vy jste ale pověřivé... nesýčkujte! Zkazíte mi můj fantastický den!“

„Dovršíme ho malým překvapením?“ zeptala se Bloom.

„COŽE? CO?“ vykřikla Stella. Vypadala jako malá holčička před rozsvíceným vánočním stromkem s hromadou dárků. „Dej to sem, honem!“

Víly se chvíli z legrace přetahovaly, nakonec se ale Stella zmocnila své kořisti – trojice časopisů. Chvíli si je prohlížela. Na všech obálkách se skvěla její tvář... Na Novinkách ze Solarie se široce usmívala, na Slunečních tajnostech pomrkávala a v plné kráse zářila i na Solarie Dnes.

„Tééda!“ odtušila uznale Musa.

